

— **Sestanek učitelstva ljubljanskih obrtno-nadaljevalnih šol** je v soboto dne 11. novembra ob 18. uri na I. mestni deški ljudski šoli. Dnevni red: terjatev za ostalega plačila.

— **Všetje službenih let.** »Nar. Prosveta« poroča: U 229. br. Službenih Novin od 14. oktobra t. g. objavljeno je zakonodavno rešenje, kojim se sve ratne godine priznaju za godine stalne učiteljske službe za povišico i penziju svima onim učiteljima koji po svršetku škole zbog ratnih događaja nisu mogli odmah biti postavljeni za učitelje. — Pošto ovo rešenje stupa na snagu od dana kad je obnarodovano u Službenim Novinama, to skrećemo pažnju svima na koje se, odnosi, da se istim koriste.

† **Božičnik Roman.** Tužno jesensko vreme je bilo, ko smo položili na konjiškem pokopališču dne 19. oktobra t. l. mladega tovariša v grob. Rojen v Lovranu, je bežal z materjo v Maribor, kjer je l. 1921. že zapisan smrti, napravil zrelostni izpit. Skočil je iz bolniške postelje kljub prepovedi zdravnik in usmiljenke ter dosegel svoj cilj. Na Skomariju v sredi zelenega Pohorja je bila njegova prva in — zadnja služba. Mladi tovariš, budi Ti zemlja naša lahka!

† **Jakob Pukmeister.** Dne 30. avgusta t. l. je umrl v celiski bolnici po kratki bolezi tovariš Jakob Pukmeister, nadučitelj v St. Jederti nad Laškem. Zaradi skupščine na Bledu in prepozne obvestitve ni bilo toliko udeležbe, kakor si je zaslužil v poslednje slovo, predragi tovariš! Jaka, lani si mi objubil, da se letos gotovo vidi v in spiševa zanimivo kroniko naše šole, a — ne bova je pisala nikdar, nikdar več! Kruta smrt Te je prehitro, prežgodaj iztrgala iz rok tvoje nad vse ljubljene soproge in dragih otrok. Smrtna kosa žanje neizprosno po naših vrstah, ugrabila je tudi Tebe, ki bi bil rad, še prav rad živel. — Naš Jaka Pukmeister se je poročil leta 1870. v Grižah pri Zalcu, maturiral l. 1889. v Mariboru. Svojo prvo učiteljsko mesto je dobil v nemškem mestu Vitanje, zatem pa v Čadramu, kjer se je poročil s Pepco Ogrizekovo, in v Črešnjevcu. L. 1897. se je preselil s svojo družino kot šolski vodja na Keblu. Tu se je pričelo njegovo delovanje tudi izven šole. Poleg dela in truda pri zidanju šole (II. in III. razred), je nanovo preuredil šolski vrt, zasadil lepo drevesnico, potem pa hajdi na polje. Tam je zasadil s svojimi učenci sadna drevesa, ki so ravno letos kot v zahvalo svojem vzgojitelju bogato rodila. — Učiteljska usoda ga je nazadnje poslala k sv. Jederti, kjer je dokončal pot življenja. Dragi Jaka, bil si izvrsten učitelj, zvest tovariš in skrben čebelar. V Tvojem razredu so bili učenci steno-grafi, mladi čebelarčki, ki so Te ljubili kakor Ti nje. Kaj poredijo Tvoje ljubke čebelice, ko ni več k njim njihovega čebelarja — učitelja. Nebroj čebelic upeša med svojim delom in za vedno zapusti svoje domovanje. Tako si tudi Ti, predragi tovariš, šel za Tvojimi čebelicami, zapustil si pa nevtolažljivo soprogo z ljubljanimi otroci. Spaval mirno, dragi tovariš! — A. S.

— **Umrla je v Premurju učiteljica** gospa Antonija Gasperinova. Bila je prvovrstna učna moč; z njo je izgubilo šolstvo v Premurju eno najinteligentnejših tovarišic — blag je spomin!

— **Uživanje državne preskrbnine** (mirovne, vdovnine, vzgojnine odnosno sirotnine) v inozemstvu, dovoljuje ministrstvo financ. Prošnjak za uživanje preskrbnine v inozemstvu je priložiti domovnico, mirovinski dekret in pa listino, ki dokazuje, da je prosilec res primoran stanovati v inozemstvu. Prošnje je opremiti s kolkom 1 Din. Preskrbljenici, ki žive v inozemstvu, vlagajo prošnje pri naših poslanstvih, v Sloveniji živeli preskrbljenici pa pri delegaciji ministrstva financ.

Preskrbnina po umrlih aktivnih in umrlih civilnih in vojaških uslužbenih. Na pristojnem mestu smo doznali, da vlagajo svoji po aktivnih in umirovljenih, civilnih in vojaških uslužbenih pogosto svoje nezadostno opremljene prošnje za nakazilo preskrbnine pri delegaciji ministrstva financ. Da se pospeši nakazovanje preskrbnin, naj svoji po umrlih civilnih in umirovljenih drž. nastavljenih vlagajo pisemne prošnje za nakazilo posmrtnine, vdovnine, vdovske odpravnine in sirotnine na ono naznačujočo oblastvo, kateremu je bil umrl uslužbenec podrejen, oziroma ki ga je upokojilo. Prošnje za nakazilo posmrtnine, vdovnine in vzgojnine je opremiti s sledečimi prilogi: 1. mrtvaški list, 2. poročni list, 3. potrdilo župnega urada, da sta zakonska do smrti živela v zakonski zvezi, 4. krstne liste (matične izpiske) otrok, 5. poročilo župnista, da so otroci nepreskrbljeni in v polni oskrbi matere. Če bi ne bilo vdove ali zakonskih potomcev, ki so se nahajali v oskrbi umrlega se sme izplačati posmrtnina po umrlem uslužbencu tudi drugim osebam, ki dokazujejo, da so stregle umrlemu pred njegovo smrtjo ali plačale pogrebne stroške iz svojega. V takem slučaju je priložiti prošnji mrtvaški list, saldirane račune o pogrebnih stroških ali pa potrdilo župnega ali občinskega urada, ali zdravnik, ki je pokojnega zdravil, da je prosilec stregel umrlemu pred njegovo smrtjo. Vdova po drž. uslužbencu, ki se zopet poroči, si lahko obdrži vdovnino za slučaj, da zopet postane vdova ali pa da si da izplačati odpravnino. Prošnje za vdovninsko odpravnino je priložiti poročni list. Prošnjak za sirotnino je priložiti: 1. mrtvaški list očeta in matere, 2. poročni list staršev, 3. če se je mati zopet poročila, poročni list ali dokaz, da mati ne sme dobiti preskrbnino ali da je na podlagi sodniške odredbe izgubila pravico do preskrbnine, 4. krstne liste otrok, 5. odlok s katerim je bila materi eventualno nakazana preskrbnina, 6. varuški dekret, če niso bile sirote za polnoletne spoznane, 7. če je oče umrl v aktivni službi, je v prošnji navesti tudi njegov službeni položaj, če je umrl v pokoju, je priložiti prošnji njegov mirovinski dekret, 8. potrdilo, da je sirota ne-preskrbljena in v oskrbi varuha. Prošnja za nakazilo preskrbnine, potrdila v mirovinskih zadevah in vse priloge prošnje so kolka proste.

— **Učiteljske zakonske dvojice** se opozarjajo na razpis nadučiteljske in učiteljske službe na trirazrednici v Koprivniku (gl. Učit. Tov. št. 43!).

*Buči, buči morje Adrijsko,
od nekdanj bilo si slovansko!*

Naša samoizobrazba.

— **Predvanje univerzitetnega prof. Vebra.** (5. novembra): Načelne postavbe — 1. del analitične psihologije. § 1. Temeljni pojmi analitične psihologije. 1. Pojem doživljanja; 2. pojem duše; 3. pojem subjektivnosti in objektivnosti; 4. pojem imanentnosti in transcendentnosti; 5. pojem zavednosti in nezavednosti. — Predavanje se vrši v ljubljanski realki.

— **«Zakaj ne doseže učitelj vseh zakonitih učnih in vzgojnih uspehov v šoli, predavala pri Logaškem krožku »Učit. društva za logaški okraj«** tov. gđc. Hribernik, dne 14. okt. t.

*Zader je trn v telesu naše države;
delujmo, da postane oko Jugoslavije.*

Nove knjige in druge publikacije.

— **kpl. Marica Stepančičeva — Gregorič,** Slovensko - italijanska slovnica. Cena knjigi je Din. 24. Knjiga se dobi v knjigarni »Nova Založba«, Ljubljana, Kongresni trg št. 19.

— **kpl. Valutno vprašanje,** spisal dr. Juro Jan, odvetnik v Mariboru. Samozaložba. Tisk Mariborske tiskarne. Stane 16 Din. Strani 90.

— **kpl. Dotiskano je »Posebno ukoslovje zemlepisnega pouka na osnovnih šolah.** Za učiteljska priredil: Fr. P. Pink. Izda Slov. Šol. Mat. — Se še povrnemo!

— **kpl. Zbrani spisi za mladino od Mat. Valjavca.** Izdala in založila Učiteljska tiskarna. Priredila Fr. Erjavec in Pavel Flere. Z risbami okrasil Rajko Šubic. Cena elegantno vezani knjigi 30 Din.

— **kpl. Unifikacija i reforma osnovne nastave,** osobitim obziram na izobrazbo učitelja. Sestavil J. Radovanović, zem. skol. nadzornik u Splitu. Cena 5 Din. — O delu, ki ga toplo priporočamo učitelstvu še podrobno izpregovorimo. Brošuro dobe okrajna učiteljska društva v razprodajo, ker je nujno potrebno, da se učitelstvo seznani s tem našim načelnim vprašanjem.

*Tužna Istra, joči, joči, joči;
ko bo solz do vrha polna kupa,
bo srce do vrha polno upa,
da Ti odrešena dan napoči!*

Naše narodno prosvetno delo.

— **p. Za Miklavžev večer in za Božičnico** je sestavil tovariš Anton Kosi v Središču ob Dravi v obliki kratkih spevoigrice primerno gradivo (petje, deklamacije in dramatičen prizor), ki ga prav rad posodi v rokopisu poedinim šolskim vodstvom pod pogojem, da plačajo v »Fond za ubožne šolarje v Središču« znesek 8 Din. Event. naročilo je nasloviti na šolsko vodstvo v Središču ob Dravi.

Književnost in umetnost.

— **k. Dr. Juro Jan: Valutno vprašanje.** Temeljita razprava dr. Juro Jana nam odpira to vprašanje v vseh podrobnostih in delih, ki imajo stika z njim. Sam pravi v uvodu: Današnje valutne razmere postajajo vedno bolj nevzdržljive in vprašanje, kako naj se uredi, vedno bolj pereče. Knjiga obsega 11 poglavij: I. Denar in njegova služba; prvotno bistvo denarja, vrednost merilo in vrednostna mera, plačilno sredstvo, vrste denarja, drž. denarna veljava, nasvetovane utopistične denarne veljave, nameravani boljševiški denarni surrogat, jamstvo za veljavnost drž. denarne veljave, prikljenjenje zlatu v drž. meje, učinki dobre denarne veljave; II. Bankovec ter varovanje njegove veljave; Ustroj bankovne banke in njegovega poslovanja; Narodno - gospodarske odredbe za stalnost denarne veljave; aktivni državni proračun, prislilni zlatonovčni promet, trgovska in plačilna bilanca, zvišanje obrestne mere za pridržanje domačega zlata in kapitala, notranja narodnogospodarska politika; III. Papirnat denar; IV. Čeki, menice in drugi plačilni pripomočki; V. Medvojno upravljanje veljave v Avstroogrski, nje razvredovanje, gospodarske posledice in upostavitveni načrt; Razvredovanje valute radi drž. dolga pri bankovni banki, gospodarske posledice radi poslabšanja valute, državne odredbe in načela za upostavitve denarne veljave; VI. Kako se je valuta reševala v nasledstvenih državah od prevrata do mirovne pogodbe; VII. Delna rešitev valutnega vprašanja v mirovni pogodbi; bankovci avstroogrške bančne banke; VIII. Mejnarodni nasveti za rešitev valutnega vprašanja; IX. Kako se rešuje veljava v Italiji na Češkem in v Avstriji ter pod kakšnimi vzgledi; X. Valutno vprašanje v Jugoslaviji; celokupno narodno-gospodarsko premoženje cele države s proračunom možnih prihrankov, notranja narodnogospodarska politika, državni proračun, državne obveznosti iz vojne in preobratne likvidacije, viri za aktiviranje državnega proračuna zblizanje veljačnega prava dejanskim gospodarskim in socialnim razmeram; XI. Ustanovitve vrednostne mere ter uvedba relativno vrednostnih plačilnih sredstev. — Ta razprava ne bo dobro služila v pojasnitve le trgovskemu, obrtnemu in drugim stanovom, ki so z njim direktno prizadeji, temveč je zanimiva posebno za učitelstvo na trgovskih šolah in na višjih stopnjah sploh, ker je vprašanje aktualno in bo knjiga dober vir in pripomoček za poglobljeno in razlago tudi za šole.

— **k. Slovensko - italijanska slovnica,** sestavila Marica Stepančičeva (Gregorič). Podučba, primerna za samouke in za srednje šole. Knjiga obsega 207 strani in sledečo vsebino: Glasoslovje in pravopis; v abecedi, izreka posamičnih glasnikov, o podvojenosti nekaterih črk, o naglasu itd.; Jezikovne vaje in slovnica: Družina (o govornih razpolih, o samostalnikih, o pridevnih), v šoli (spol samostalnikov), hiša in stanovanje, deli človeškega telesa,

družba, obleka, čas, jedi in pijače, živali, stanovi, vas in mesto, gozd, vrt in njiva, priroda, cerkev in pokopališče, o človeških občutkih in svojstvih, o potovanju. Vsakemu praktičnemu delu je priložen sistematično in metodično urejen oddelek iz slovnice in pravopisa. — Nadalje je oddelek čtiva, ki je prav v kratkem dobro izbran. — Posebno velike praktične vrednosti so razgovori (dialogi), ki so izbrani iz najnujnejšega vsakdanjega življenja: na obisku in ob srečanju, o času, o vremenu, na izprehodu, v cerkvi, šoli in gledališču, v trgovini itd. — Pogovori (Discorsi). — Slovnici je priložen prav dobro izbran slovensko - italijanski in italijansko-slovenski besednjak in slovarček. — Predgovor nam pove sam o knjigi: »V drugič pošiljam v svet pričujočo knjigo, da seznanim z njo vse one Slovence, ki ne poznajo še blagolasje italijanske, kakor i one, ki jo govore samo površno in ki se izražajo v svrhu razgovora le s takozvanim primorskim narečjem. — Menja sem, da bo moja slovnica dobrodošla marsikomu, zlasti srednješolski mladeži, ki s priučitjem — kakršno je podajem po natančnih predpisih didaktike in priroste sistema — razvoja najpograbnejše metode — zastremi gotovo vsaj po nekoliko poznanstvu razkošno — razvitega italijanskega slovtva. — In nado gojim, da bo moja slovensko - italijanska podučba prijazno sprejeta vsaj po ozemlju Jugoslavije, ki je zgodovinsko veznanenite okoliščine postavljajo ramo ob rami v sosedstvo z Italijo. — Predstojeca knjiga je že upejvala na realki v Idriji in v Gorici. Pisateljica je — kot biva učiteljica — podala v knjigi ono učno metodo, ki je za učence najboljše in najlažja. Priporočati bi bilo, da bi bila knjiga vpeljana tudi pri nas, vsaj v Sloveniji, v one šole, kjer se poučuje italijansko, ker je tudi za naše razmere knjiga zelo prikladna.

— **k. Podrava.** »Zvonček« prinaša v svoji 10. številki med drugim tudi spis »Premurje« izpod peresa S-A R-ja. Jako sem se razveselil tega; dogodilo se je namreč prvič, da je naš »Zvonček« prinesel vsaj nekaj o novi naši pokrajini; mislil sem si: deca i onstran Mure bo spoznala nas, naše ljudi in navade. — A med čitanjem omenjenega spisa sem zgubil vse in zdi se mi, da ga bodo zgubili tudi moji šolarji, ko dobi jo to štev. »Zvončka« v roke. Gosp. S-A R-ju bi namreč svetloval, da ne piše potopisov, dokler res dobro ne pozna krajev, o katerih piše. — Prvič: Ni prva vas na poti iz Radene v Mursko Sobotu Tišina, ampak Petajinci (izvirki kisle vode)! Drugič: Tišina je lična kmetijska vas. Zakaj je potrebno omenjati, da je na šoli v Tišini samoslovenski napis! To je vendar na vseh šolah v Premurju. Tretjič: V spisu stoji: »Hodili smo celo uro med samim rodovitnim poljem — nikjer nobenega drevesa več, nikjer vasi. Sli smo še dve uri — še po samotni, še po veliki ravni. Samo tam daleč ob Muri smo videli cigansko vas...« Prijatelj — potopisec, kod si vendar hodil! Pot iz Tišine v Mursko Sobotu premeri 14leten deček z lahkoto v eni uri. Grede iz Tišine v Mursko Sobotu jo vendar mahaš po cesti, od katere so precejšnji sadni vrti oddaljeni komaj sto do petsto metrov. In v teh nasadli se belijo vasi: Tropovci, Gradisce, Murski Črnci in Svetahovci. Daje pelje omenjena pot skozi prav prijeten gozdlič. Torci: »nobenega drevesa več, nikjer vasi?« — In ta ciganska vas? Predobro poznam te kraje, a ne vem za »cigansko vas ob Muri«. Pač pa je levo od ceste — proti severu! — kakih štiri — do petsto korakov vstran 8 ciganskih koč. Čudno se mi zdi, da se je vse to prezrlo; saj vendar na progi Radenci - Murska Sobotu še ne obratuje avto z spalno sobo! — Četrtrič: Park grofa Szaparyja ni prav nič razkošen. Zakaj ni natisnjena med tekstom tudi krasna stavba: meščanska šola v Murski Soboti? Ali se je mogoče tudi to prezrlo? Petič: premenjeni so tudi znamenitejši kraji: Beltinci, Bratonci in Dolnja Lendava. Ali je to vse? Kaj pa Križevci, G. Lendava, St. Jurij, Cankova itd. — Se bo kdo oglašil, češ, to je dlakopepel! Ne! »Zvonček« je namenjen le naši mladini; ona ga tudi prido prebira — ona »Zvončku« veruje. Pišimo torej za »Zvonček« resnico! Posebno opisujmo našo domovino tako, kakor je res; saj je menda lepa dovolj! M-i-k-i-

— **k. Matija Valjavec: Izbrani spisi za mladino.** Priredila Fran Erjavec in Pavel Flere. Z risbami okrasil Rajko Šubic. V Ljubljani, 1922. Strani LVII. in 182. — Učiteljska tiskarna se je lotila hvalažne naloge, da nam izda vse slovenske klasike v elegantni in ilustrirani mladinski izdaji, ki jo urejata in prireja Fr. Erjavec in Pavel Flere, ilustrirajo pa naši najboljši umetniki. Za Levstikom in Erjavcem je izšel sedaj Matija Valjavec, ki gotovo spada med naše najlubejšnje pesnike, njegove znamenite pripovedne pesni so pa pravi biseri naše literature. Izbranim njegovim pesmim je dodana tudi kopica njegovih narodnih pripovedk, ki so najbolj značilne za tega našega klasičnega nabiratelja narodnega blaga. V Valjavčeva dela uvaja bravce obširen, doslej najzbrnejši pesnikov življenjski zapis, zaključuje jih pa podoben »Tolmač«. Knjigo krasil 13 lepih ilustrativnih risb nadarjenega našega grafika R. Šubica, ki stopa s tem delom prvič pred slovensko javnost. Po knjigi gotovo ne bo sezala samo naša mladina, temveč tudi odraslo občinstvo, zlasti, ker so Valjavčeva dela že davno pošla. Sploh bi ne smela manjkati ta krasna zbirka v nobeni slovenski hiši in knjižnici. Valjavcu slede Stritarjevi izbrani mladinski spisi, ki so že v tisku.

Iz naše stanovske organizacije.

Gibanje okrajnih društev v Slovenii.

+ **LJUBLJANSKO UČITELJSKO DRUŠTVO** zboruje v soboto, 18. novembra t. l., ob 6. uri zvečer na šentjakovski šoli s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo predsednika.
2. Višji in doživljaji s potovanja po Čehoslovaški republiki. Predava tovarišica gospa Engelmannova.

3. Slučajnost.
Prosimo polnoštevilne udeležbe!

Odbor.

+ **UČITELJSKO DRUŠTVO ZA MEŽIŠKO DOLINO** v četrtek 23. novembra ob pol 9. uri v šolskem poslopiju v Prevaljah. Na dnevnem redu je: 1. Naše stališče v šolsko - reformnih

in vzgojnih vprašanjih. (Mlačnik). 2. Naš ideal kmetijske občine kot gospodarske in kulturne zajednice. (Mencin). 3. Šolsko vrtvarstvo v okraju (Košir). 4. Poročilo o blejski skupščini. — P. Močnik.

+ **LJUBLJANSKO UČITELJSKO DRUŠTVO** je prvič zborovalo v letošnjem šolskem letu 7. oktobra na šentjakovski šoli. Zborovanje je bilo kljub slabemu vremenu dobro obiskano. Predsednik otvoril točno ob 6. uri zborovanje, pozdravi vse navzoče, posebej še predavatelja g. univ. profesorja dr. Vebra in g. višji. šol. nadzornika Gangha. Nato se v vznesenih besedah pokloni umrlj. tov. Eml. Zerjavovi, spominjajoč se njenih lepih lastnosti kot vestna in marljiva učiteljica ter značajna koleginja. Slava njenemu spominu! — Sledilo je predavanje g. univ. prof. dr. Vebra: Analiza človeških zmot. Ker je tema jako obširna, je g. predavatelj razdelil vso snov na več enournih predavanj. Glavne vodilne misli tega predavanja priobčimo pozneje v celoti, ko bodo vsa predavanja končana. G. predavatelj je žel za svoje predavanje burno odobravanje, čeprav je služilo to predavanje samo kot uvod. — Nato je sledilo poročilo tovariša Janka Lenarčiča o višji iz potovanja po Bosni in iz II. državne skupščine v Sarajevu. Poročevalec je kratko orisal posebnosti Hrvaške in Bosne v etnografskem, geografskem in kulturnem oziru, dalje znamenitosti Šeher-Sarajeva, navade njegovih prebivalcev, ki so nastale kot posledica različnih verovizpovedanj, jezikov in pod vplivi raznih zgodovinskih ter klimatičnih faktorjev, a vmes je vpletel posamezne karakteristične slike s skupščine, da bi služile v ilustracijo čustvovanj in značajev posameznikov, kot zastopnikov vseh pokrajin Jugoslavije, ki se javljajo v trenutku treznega, mirnega govora ter v največji razburjenosti. Zanimivo je bilo dalje poročilo o poteku debate, o kritiki opozicije in končno o zadržanju in pisavi sarajevskega časopisa ob priliki skupščine. — Referat naj bi priobčil tudi naš strok. list, a vsled pomankanja prostora se ta misel pozneje opusti. Pri slučajnostih opozarja tov. Grum na plodono delovanje Slovenske šolske Matice in vabi učitelstvo k pristopu. Končno se po daljši debati sprejme sledeča resolucija, ki se tiče nadzorovanja pri šolskih mašah: Višji šolski svet je v zadnji seji sklenil, da učitelstvo ni obvezano, nadzorovati šolskih otrok pri odslej neoblatnih šolskih mašah, a ki še do danes ni uradno obvestil šolskih vodstev o tem svojem sklepu. Ker g. katehetje iz tega razloga še nadalje uvajajo šolske maše, nekateri šolski voditelji pa uradno učitelstvo pozivajo k tozadevni inšpekciji, nastajajo med učitelstvom in voditelji šolskim vodstvom in s tem zabrani vsakojaki prepri oziroma medsebojno prekanje v šoli. — Resolucija se odpošlje na merodajno mesto. Nato predsednik zaključil zborovanje. — Tajnik.

+ **SLOVENJEBISTRSKO UČITELJSKO DRUŠTVO** je zborovalo dne 19. oktobra na deški šoli v Sl. Bistrici ob dobri udeležbi.

Tovariš predsednik navdušuje v svojem pozdravnem govoru tovariše in tovarišice, naj redno posejajo društvena zborovanja, naj med nas pohiti vsak, ki mu je lasten napredek in tovarišstvo srčna zadeva.

Ko so se prečitali došli dopisi, je predaval tov. predsednik kot delegat učit. društva o blejski skupščini.

Ker je bil udeležencem potek skupščine več ali manj znan iz poročil »Učit. Tov.«, se ni oziral na posameznosti, temveč je govoril o točki, ki je najbolj razburjala duhove, namreč o delitvi pokrajin v oblasti.

Navajal je razloge v prilog delitvi v ljubljansko in mariborsko oblast, pozabil pa tudi ni razlogov, ki so proti delitvi ter omenil, da se bo naposled ukrenilo le to, kar zahteva ustava.

Tovarišica Hribarjeva je kaj zanimivo podajala vtise s svojega potovanja v Sarajevo ter o poteku skupščine. Pripovedovala je tako živo, da smo jo v duhu spremljali na njenih potih ter ob enem obžalovali, da se nismo mogli udeležiti zanimivega potovanja.

Oba poročevalca sta žela živahen aplavz v zahvalo za njih poročila.

Obnavljale so se še društvene in stanovske zadeve.

Praznovanje petdesetletnice učiteljskega društva, ki bi se imelo vršiti letos meseca novembra, se iz več razlogov odloži na prihodnjo pomlad.

H koncu so se sprejele sledeče resolucije:

1. Učitelstvo slovenjebistrškega okraja protestira proti temu, da se je ukinila voditeljem funkcijska doklada, ki je itak samotno minimalna.
2. Učitelstvo zadnjič obupno prosi, da se že vendar enkrat uredi draginske doklade in naj se nam podeli nabavni prispevek.
Meredajni krogi naj pomislijo, da učitelj, ki se zaman bori z vsakdanjimi skrbmi, ne more mladice navduševati za ideale, temveč mora izgubiti vero v socialno pravičnost.
3. Knjižvodstvo pokrajinske vlade naj kratko zabeleži na plačilnem listu, zakaj se je odredil odtegljaj pri plači.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

— Poročilo o koncertu moravskih učitelje prinesemo v prihodnji številki.

Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani. Odgovorni urednik: Franc Štrukelj. Last in zal. UJU — poverjen. Ljubljana.

Štev. 2940.

RAZPIS STALNEGA UČITELJSKEGA UČNEGA MESTA.

S privolitvijo višjega šolskega sveta štev. 14530 z dne 3. nov. 1922 se razpisuje v stalno namestitev služba učitelja na deški osnovni šoli IV. v Mariboru.

Pravilno opremljene prošnje je treba vpsolati mestnemu šolskemu svetu v Mariboru najkasneje do dne

4. decembra 1922.

Mestni šolski svet

v Mariboru, dne 4. novembra 1922.

Predsednik: V. Grčar, l. r.